Roomas viibides oli ta läbikäimises F. Overbeck'i ja P. Cornelius'e ümber koondunud kunstnikkuderingiga. H. teotses a-st 1819 Peterburis ja a-st 1850 Tallinnas, kus suri 24. IX 1856 vkj. — H. kuulub Eestist võrsunud paremate portreemaalijate hulka; erilise lugupidamise võitis ta aga litograafina. Tema tähtsamaks teoseks kivitrüki alal on originaalportreede kogu *Les Contemporains*, mis ilmus Peterburis alates 1822. a. 9 vihus à 5 lehte *in folio*. E. Kunstimuuseum Tallinnas omab temalt õlimaale „Eesti pruut" ja „Eesti noorik" (mõlemad 1852). H. andis välja ka mõned joonistamise eeskirjad ja õpperaamatud.

W. Neumann, Baltische Maler und Bildhauer (1902); *idem*, Lex.; Д. А. Ровинскій, Подробный словарь русскихъ граверовъ (1895); В. Я. Адарюковъ, Очеркъ по исторіи литографіи въ Россіи („Аполлонъ" 1912, nr. 1).

A. V.

HIPPIUS, Otto Pius, balti-saksa arhitekt, eelmise poeg, sünd. 5. V 1826 vkj. Peterburis, lõpetas Karlsruhe polütehnikumi 1849, õppis Peterburi kunstideakadeemias, nimetati 1863 akadeemikuks ja 1879 prof-ks; surn. 29. VIII 1883 vkj. Pargalas Peterburi lähedal. — H-e parimate arhitektuurteoste hulka kuuluvad Kaarli kirik Tallinnas (1862—70) ja Aleksandri kirik Narvas (1881—84), mõlemad romaniseerivas stiilis. Need on kunstipärasemaid XIX s. lõpupoole ehitisi Eestis.

G. v. Hansen, Die Kirchen und ehemaligen Klöster Revals (1885), lk. 75—87; Neumann, Lex. *A. V.*

HIRV, Alfred Aleksander, maalikunstnik, sünd. 14. III 1880 vkj. Petseris, surn. kevadel 1918 Peterburis. H. asus kümneaastasena Pihkvasse, kus ta vanemad, kes pärit Võrumaalt Orava vallast, vareminigi (a-st 1870) olid elanud. Et H-e hariduskäigust puuduvad seni andmed, võib ainult oletada, et elukutse valikule juhtis teda Pihkva kunstikool. H. siirdus noorena Peterburi, kus hakkas esinema kunstinäitusil ning võitis peagi üsna laialdase tutvuse oma korralikult maalitud natüürmortidega. H. oli Peterburis lähemas läbikäimises Tartu päritoluga balti-saksa maastikumaalija J. S. v. Klever'iga (vt.). Suurem osa H-e toodangust on jäänud Venesse. Kodumaal omab Eesti Kunstimuuseum Tallinnas ainult üht H-e natüürmorti, kuna kaks-kolm teost leidub erakätes.

„Taie" 1928, nr. 1 (M. Pukits).

M. P.

HOININGEN, vt. **HOYNINGEN**.

***HOLLANDER, Bernhard**, baltisaksa ajaloolane, sünd. 11. X 1856 vkj., surn. 12. II 1937 ukj. Riias. H. oli Õp. E. S-i kirjavahetajaliige a-st 1908.

HOLST, Robert Artur, majandustegelane, sünd. 9. XII 1885 vkj. Väike-Kambjas taluniku, pärastise kaupmehe pojana, lõpetas Tartu reaalkooli 1905 ja õppis Tartu ülikoolis õigusteadust 1905—11. Ta astus 1909 oma isa Karl Holst'i ärisse ärijuhiks, kutsuti 1918. a. lõpul toitlusministeeriumi ja 1919 kaubandustööstusministeeriumi teenistusse, kust lahkumise järel s. a. oli a./s-i „Silva" asutajaid ja juhte. Reorganiseerinud 1920 Tartus äri, hakkas ta „Rob. Holst'i" firma omanikuna kauplema Tallinnas. Viimase äriettevõtte muutmise järel a./s-ks „Rob. Holst & Co", on ta a-st 1921 selle juhtiv direktor. H. asutas 1921 koos lendur Jakob Tillo'ga († 1926) suurelt osalt enese kapitali varal eralennunduse arendamiseks a./s-i „Aeronaut'i", mille direktoriks ta oli selle tegevuse katkemiseni 1928. „Aeronaut" pidas reisijate- ja postiveoühendust Helsingi-Tallinna-Riia-Königsbergi liinil; lennukeid tuli tal ehitada ka kodumaal. H. on ka kompvekivabriku o./ü. „Riola" asutaja ja direktor a-st 1927 ja oli Tallinna Aktsiapanga direktor 1928. Ka oli ta Tartu Krediit-Ühisuse nõukogu liige 1910—18, Börsikomitee liige 1920—30, Eesti delegatsiooni kaubanduslik ekspert Genua konverentsil 1922, Eesti Metsatöösturite Ühingu esimees 1925 ja on võtnud „Aeronaut'i" esindajana osa lennunduse kongressidest Berliinis, Roomas, Stokholmis jm. 1922—28. H. on olnud ka Austria aukonsul 1922—32.

Pvl. 1938, nr. 322; isikl. jm. saadud andmed.

J. M.

HORST, Voldemar, merendustegelane, kaugesõidu kapten, sünd. 12. II 1868 vkj. Paldiskis kaupmehe pojana. Lõpetanud Tallinna kreiskooli 1884, oli ta välismaade kaubalaevul madruseks, õppis 1888—89 Paldiski merekoolis, oli sellest ajast „Balti Päästeseltsi" teenistuses tüürimehena, päästelaevade kaptenina ning viimaks päästetööde juhatajana. A-st 1918 oli H. a./s-i „Balti Päästeselts" asjaajaja-direktor, kellena

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 89